

ČERNÝ
LEOPARD,

RUDÝ
VLK

První díl trilogie
TEMNÁ HVĚZDA

Překlad
Ladislav Šenkyřík

MARLON
JAMES

ČERNÝ LEOPARD,
RUDÝ VLK

MARLON JAMES

ČERNÝ
LEOPARD,
RUDÝ
VLK

1. DÍL TRILOGIE *TEMNÁ HVĚZDA*

Přeložil Ladislav Šenkyřík

slovart

Kniha vyšla díky finanční podpoře Ministerstva kultury České republiky

Copyright © 2019 by Marlon James

Translation © Ladislav Šenkyřík, 2021

Czech edition © Nakladatelství Slovart, 2021

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována v knižní, elektronické ani jiné podobě, ukládána do databází či rozmnožována bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Všechny postavy, místa a události v této knize jsou smyšlené a jakákoli podobnost se skutečnými osobami, ať již žijícími nebo mrtvými, stejně jako se společnostmi, podniky, událostmi nebo místy je čistě náhodná.

Jeffovi za čtvrtlunu a milion dalších věcí

LEGENDA

- 1. FASISI
- 2. MANTHA
- 3. PURPurové MĚSTO
- 4. JUBA
- 5. KU
- 6. GANGATOM
- 7. LUALA LUALA
- 8. KONGOR
- 9. MITU
- 10. MALAKAL
- 11. DOLINGO
- 12. KALINDAR
- 13. WAKADIŠO
- 14. NIGIKI
- 15. LISH

**SEVERNÍ
ZEMĚ** 14

OBSAH

TI, KTEŘÍ VYSTUPUJÍ V TOMTO VYPRÁVĚNÍ	9
1. PES, KOČKA, VLK A LIŠKA	13
2. MALAKIN	107
3. JEDNO DÍTĚ VÍC NEŽ ŠEST	261
4. BÍLÁ VĚDA A ČERNÁ MATEMATIKA	411
5. ZDE JEDNA ORIKI	543
6. SMRT/VLK	555
PODĚKOVÁNÍ	646
O AUTOROVI	647

TI, KTEŘÍ VYSTUPUJÍ V TOMTO VYPRÁVĚNÍ

V JUBĚ, KU, GANGATOMU

KWASH DARA, syn Kwashe Netua; Král Severního království, řečený

Pavoučí král

STOPAŘ, lovec, který nemá jiné jméno

JEHO OTEC

JEHO MATKA

MILOVANÝ STRÝČEK, velký náčelník kmene Ku

KU, říční kmen a jeho území

GANGATOM, říční kmen, území a nepřátelé kmene Ku

LUALA LUALA, říční kmen a území severně od kmene Ku

ABOYAMI, otec

AYODELE, syn

ČARODĚJ, nekromant kmene Ku

ITAKI, říční čarodějnice

KAVA/ASANI, chlapec z kmene Ku

LEOPARD, lovec měnící podobu a známý pod několika jinými jmény

YUOMBOOVÉ, skřítky z buše, strážci dětí

SANGOMA, antičarodějnice

MINGI, jimiž jsou:

Žirafák

Kouřová dívka

Albín

Kulaťák

Srostlá dvojčata

ASANBOSAM, nestvůrný pojídač lidského masa

NÁČELNÍK GANGATOMU

V MALAKALU

AESI, kancléř Kwashe Dary

BANŠÍ/POPELE, říční džengu, mořská panna měnící podoby

SOGOLON, měsíční čarodějnice

ŽALOGO, pocházející z kmene Ogů, vysokých, silných mužů, kteří nejsou obry

AMADU KASAWURA, otrokář

BIBI, jeho služebník

NSAKA NE VAMPI, žoldněřka

NYKA, žoldněř

FUMELI, Leopardův lučištník

BELEKUN OBROVSKÝ, tlustý stařešina

ADAGAGI MOUDRÝ, moudrý stařešina

AMAKI ÚSKOČNÝ, stařešina, jehož nikdo nezná

NOOYA, žena posedlá bleskovým ptákem

BULTUNGI, mstitelky

ZOGBANUOVÉ, trollové z Krvavého močálu

VENIN, dívka vypěstovaná jako potrava pro Zogbany

ČIPFALAMBULA, obrovská ryba

GHOMIDI, občas přívětivá lesní stvoření

EWELE, zlomyslný ghomid

EGBERE, jeho bratranec, krutý, když je hladový

ANJONU, duch Temného hvozdu, který umí číst v srdcích

ŠÍLENÝ OPIČÁK, nepříčetný primát

V KONGORU

BASU FUMANGURU, zavražděný stařešina Severního království

JEHO ŽENA, zavražděná

JEHO SYNOVÉ, zavraždění

SEDM KŘÍDEL, žoldněři

KAFUTA, pán domu

SLEČNA WADADA, majitelka bordelu

EKOIYE, děvka milující pižmo cibetky

BUVOL, velice chytrý buvol
KONGORSKÁ NÁČELNICKÁ ARMÁDA, místní strážníci
MOSSI Z AZARU, třetí prefekt Kongorské náčelnické armády
MAZAMBEZI, prefekt
RUDÝ OGO, další Ogo
MODRÝ OGO, další Ogo
MISTR ZÁBAVY, bojový mistr z kmene Ogo
LALA, jeho otrokyně
ČARODĚJNICE Z MAWANY, špinavé mořské panny řečené blátivé
džengu
TOKOLOŠ, malý skřítek, který se umí udělat neviditelným

V DOLINGU A MWERU

STARÝ MUŽ, pán chatrče a jižní griot
KRÁLOVNA DOLINGA, všeríkající
JEJÍ KANCLÉŘ
DOLINGSKÝ OTROK, CHLAPEC
BÍLÍ VĚDCI, nejtemnější nekromanti a alchymisti
ZLÝ IBEJI, znetvořené dvojče
JAKWU, bílý strážce krále Batuty
IPUNDULU, upířský bleskový pták
SASABONSAM, okřídlený bratr Asanbosama
ADZE, upír a hmyzí roj
ELOKO, travní troll a kanibal
LISSISOLO Z AKUMU, sestra Kwashe Dary, řeholnice božského
sesterstva
STÍNOVÍ OKŘÍDLENCI, noční démoni sloužící Aesimu

V MITU

IKEDE, jižní griot
KAMANGU, syn
NIGULI, syn

KOSU, syn

LOEMBE, syn

NKANGA, syn

KHAMSEEN, dcera

V MALANGICE A JIŽNÍM KRÁLOVSTVÍ

MLADÁ ČARODĚJNICE

KUPEC

JEHO ŽENA

JEHO SYN

KAMIKWAYO, bílý vědec proměněný v zřůdu

1

PES, KOČKA,
VLK A LIŠKA

Bi oju ri enu a pamo.

JEDNA

Dítě je mrtvé. Víc není třeba vědět.

Na jihu prý přebývá královna, která zabije člověka, jenž jí přinese špatné zprávy. Když tedy promluví o chlapcově smrti, znamená to, že jsem si tím podepsal rozsudek smrti? Pravda požívá lži právě tak, jako krokodýl požívá lunu, a přesto je mé svědectví stejné, jako bude i zítra. Ne, já ho nezabil. I když možná jsem chtěl, aby byl mrtvý. Toužil jsem po tom způsobem, jakým nenasyta touží po kozím mase. Ach, natáhnout tak luk, prostřelit jím jeho černé srdce a dívat se, jak z něj tryská černá krev, sledovat, jak jeho oči už ani nemrkají, přestože se ještě dívají, ale přestávají vidět, poslouchat jeho skřehotavý hlas, slyšet, jak se mu ve smrtelném chropotu zvedá hrudník a říká: Pohled, můj bídný duch opouští toto nejbídnější z těl. A usmát se nad podobnými zvěstmi a tančit nad takovou ztrátou. Ano, sytím se tou představou. Ale ne, já ho nezabil.

Bi oju ri enu a pamo.

Ne o všem, co oko vidí, by měla mluvit ústa.

Tato cela je větší než ta minulá. Cítím zaschlou krev popravených; ještě pořád slyším křičet jejich přízraky. Ve vašem chlebě jsou pilouši a ve vaší vodě chcanky deseti a dvou strážných a kozy, kterou pro zábavu mrdají. Mám vám vyprávět příběh?

Jsem jenom člověk, jehož někteří nazývali vlkem. Dítě je mrtvé. Já vím, že ta stará žena vám přinese jinou zprávu. Je to vrah, řekne. Třebaže lituji jenom toho, že jsem ji nezabil. Ryšavec tvrdil, že hlavu dítěte zamořili démoni. Jestli tedy věříte na demony. Já věřím ve zlou krev. Vy vypadáte na člověka, který krev nikdy neprolil.

A přesto se vám krev lepí mezi prsty. Chlapec, jehož jste obřezal, mladá dívka, příliš malá pro váš velký... Podívejme se, jak vás to vzrušuje. Podívejte se na sebe.

Povím vám příběh.

Začíná Leopardem.

A čarodějnicí.

Velkým inkvizitorem.

Šamanem.

Ne, vy nezavoláte stráže.

Má ústa by toho mohla říct příliš mnoho, dřív než by zmlkla pod ranami hole.

Jen se na sebe podívejte. Muž se dvěma stovkami krav, který si vychutnává požitek z kousku chlapcovy kůžičky a z ků dívenky, která by ještě neměla být ženou žádného muže. Protože přesně tohle hledáte, ne? Temnou drobnůstku, jakou nelze nalézt v třiceti pytlích zlata nebo ve dvou stovkách krav nebo dvou stovkách manželek. Něco, co jste ztratil – ne, obrali vás o to. To světlo, které vidíte a chcete je – ne světlo slunce nebo světlo boha hromu na noční obloze, nýbrž světlo bez poskvrny, světlo v chlapci, který nepoznal ženu, v děvčátku, které jste si koupil za manželku, ne snad že byste manželku potřeboval, protože máte už dvě stovky krav, nýbrž jako manželku, kterou můžete rozervat, protože hledáte v dírách, černých dírách, vlhkých dírách, nedorostlých dírách světlo, jež hledají upíři. A vy je budete mít, vy si je obřadně vyšňoříte, obřízku pro chlapce, konzumaci manželství pro děvčátko, a když prolíjí krev a sliny a sperma a moč, necháte si to všechno na kůži, vydáte se ke stromu iroko a použijete jakoukoli škvíru, kterou najdete.

Dítě je mrtvé a stejně tak všichni ostatní.

Šel jsem celé dny mračny much v Krvavém močálu a přes solné pláně, kde mi kameny rozdíraly kůži, šel jsem dnem i nocí. Šel jsem na jih až do království Omororo a nevěděl o tom a bylo mi to jedno. Zadrželi mě jako žebráka, pokládali mě za zloděje, mučili mě jako zrádce, a když do vašeho království dorazila zpráva o mrtvém dítěti, zavřeli mě jako vraha. Věděli jste, že v mé cele bylo pět mužů? Ještě před čtyřmi dny. Šátek kolem mého krku patří tomu

jedinému z nich, který odešel po dvou. Možná dokonce jednou bude zase vidět na pravé oko.

Ostatní čtyři. Dělejte si poznámky, jak jsem říkal.

Staří lidé tvrdí, že noc je bláznivá. Nebude soudit, ale ať se stane cokoli, přijde to bez varování. První přistoupil k mému lůžku. Probudil mě vlastní smrtelný chropot, a byl to muž, který mi drtil chřtán. Byl menší než muži z kmene Ogo, ale vyšší než kůň. Smrděl, jako by zrovna porazil kozu. Popadl mě pod krkem a zvedl mě do vzduchu. Všichni ostatní byli zticha. Snažil jsem se jeho prsty odtáhnout, ale v jeho sevření se skrýval ďábel. Kopat mu do hrudníku bylo jako kopat do kamene. Držel mě ve vzduchu, jako by obdivoval vzácný drahokam. Nabral jsem ho kolenem do sanice tak zprudka, že si překousl jazyk. Pustil mě a já mu vystartoval po koulích jako býk. Upadl, já chňapl po jeho noži ostrém jako břitva a prořízl mu hrdlo. Druhý mě chtěl chytit za paže, ale já byl nahý a kluzký. Nůž – svůj nůž – jsem mu vrazil mezi žebra a uslyšel jsem, jak mu puklo srdce. Třetí muž tančil s chodidly a pěstmi ve vzduchu jako noční můra, pískal jako komár. Sevřel jsem ruku v pěst a vystrčil z ní dva prsty jako králičí uši. Pohotově jsem mu vydolubl levé oko a celé ho vytáhl z jamky. Řval. Zatímco jsem se díval, jak vříská a hledá na zemi svoje oko, zapomněl jsem na další dva muže. Tlustoch se mi objevil za zády a rozmáchl se. Já se přikrčil, tlustoch klopýtl a upadl. Vyskočil jsem, popadl kámen, který jsem měl místo polštáře, a mlátil mu jím do hlavy, dokud mu obličej nepáchl po syrovém mase.

Poslední muž byl ještě chlapec. Křičel. Byl příliš otřesený, než aby prosil o život. Řekl jsem mu, aby se v příštím životě choval jako muž, protože v tomto je míň než červ, a vrazil jsem mu nůž přímo do krku. Krev vystříkla na podlahu k jeho kolenům. Poloslepého muže jsem nechal naživu, protože potřebujeme příběhy, abychom dokázali žít, nebo snad ne, velebný pane? Inkvizitore. Nevím, jak vám mám říkat.

Ale to nejsou vaši muži. Dobře. Pak nemusíte jejich vdovám zpívat žádné pohřební písně.

Přišel jste si pro příběh a já mám náladu vyprávět, takže se bohové usmáli na nás na oba.

V Purpurovém městě žil jeden obchodník, který tvrdil, že ztratil ženu. Zmizela i s pěti zlatými prsteny, deseti a dvěma páry náušnic, dvaceti a dvěma náramky a deseti a devíti nákotníky. *Říká se, že máš nos a dokážeš najít i to, co by mělo zůstat ztracené*, řekl. Mně táhlo na dvacátý rok a už dávno jsem měl zakázáno vstoupit do domu svého otce. Ten muž si myslel, že jsem obyčejný mizera, ale já řekl ano, říká se, že mám nos. Předhodil mi prádlo své manželky. Její stopa byla tak slabá, že se téměř nedala použít. Možná věděla, že se jí jednoho dne muži vydají lovit, protože měla chatrč ve třech vesnicích a nikdo nedokázal říct, ve které z nich právě přebývá. V každém z těch domků byla dívka, která vypadala přesně jako ona, a dokonce i slyšela na její jméno. Dívka ve třetím domě mě pozvala dál a pokynula mi ke stoličce, abych se posadil. Zeptala se, jestli nemám žízeň, a dřív než jsem stačil říct ano, sáhla pro džbán piva z plodů masuku. Dovolte mi připomenout, že můj zrak je průměrný, ale říká se, že mám nos. Takže když mi přinesla korbel piva, okamžitě jsem ucítil jed, který do něj přimíchala, manželčin jed zvaný slina kobry, který ztrácí chuť, když se smíchá s vodou. Podala mi korbel a já ho vzal, popadl ji za ruku a zkroutil jí ji za zády. Korbel jsem jí přiložil ke rtům a vrazil jí ho mezi zuby. Po tvářích se jí kutálely slzy a já korbel odtáhl.

Odvedla mě ke své paní, která bydlela v chatrči u řeky. Můj manžel mě tak strašně bil, že mě připravil o dítě, řekla paní. Mám pět zlatých prstenů, deset a dva páry náušnic, dvacet a dva náramky a deset a devět nákotníků, a to všechno ti dám, stejně jako noc v mé posteli. Vzal jsem si čtyři nákotníky a odvedl ji zpátky k manželovi, protože víc než její šperky jsem chtěl jeho peníze. Potom jsem jí řekl, aby poslala pro ženu z třetí chatrče a nechala manželovi připravit pivo z plodů masuku.

Druhý příběh.

Můj otec se jednou v noci vrátil domů a smrděl po jedné rybářce. Byla z něho cítit, stejně jako dřevo hrací desky bawo. A krev muže, který nebyl mým otcem. Hrál s bingou, mistrem hry bawo, a prohrál. Binga požadoval svou výhru a můj otec popadl hrací desku a rozmlátil ji mistrovi o čelo. Tvrdil, že byl v hospodě daleko odtud, takže mohl pít, osahávat ženy a hrát bawo. Můj otec

mlátil toho muže tak dlouho, až se přestal hýbat, a potom z hospody odešel. Ale nepáchl potem ani prachem cesty, v jeho dechu nebylo cítit pivo, nic. Nebyl v hospodě, nýbrž v doupěti u opiového mnicha.

Takže otec přišel domů a křičel na mě, ať slezu ze sýpky, kde jsem bydlel, protože to už mi zakázal vstup do domu.

„Pojď, synu, posaď se a zahraj si se mnou bawo,“ vyzval mě.

Hrací deska ležela na podlaze, spousta kamenů chyběla. Příliš mnoho, aby to mohla být dobrá hra. Jenže můj otec chtěl vyhrát, ne si zahrát.

Určitě znáte bawo, velebný pane. Jestli ne, musím vám to vysvětlit. Na desce jsou čtyři řady po osmi důlcích, oba hráči mají po dvou řadách. Každý hráč má dvaatřicet kamenů, jenže my jsme jich měli míň, už si nevzpomínám kolik. Každý hráč si položí šest kamenů do nyumby, ale můj otec si jich tam položil osm. Zeptal jsem se ho: Otče, ty tu hru hraješ podle jižanských pravidel, že si tam dávaš osm kamenů namísto šesti? Jenže můj otec nikdy nemluví, když může praštit, a mě už zmlátil za menší prohřešky. Kdykoli jsem položil svůj kámen, prohlásil: Zajetí, a vzal mi mé kameny. Ale toužil po dalším pití a požádal o palmové víno. Moje matka mu přinesla vodu a on si ji přitáhl za vlasy, dal jí pár facek a řekl: Do západu slunce ti ta dvě znamení zmizí z obličeje. Moje matka mu nedopřála potěšení ze svých slz, odešla a vrátila se s vínem. Čichal jsem, jestli neucítím jed. Nechal bych to být. Ale zatímco mlátil moji matku za to, že používala čáry a kouzla, buď aby zpomalila své stárnutí, nebo aby urychlila jeho, nesoustředil se na hru. Umístil jsem dva své kameny do důlku napravo na konci hrací desky a zahrál jeho kameny. To otce nijak nepotěšilo.

„Přivedl jsi hru do fáze mtaji,“ řekl.

„Ne, jsme teprve na začátku,“ odpověděl jsem.

„Jak se opovažuješ mluvit se mnou bez náležité úcty? Oslovuj mě ‚otče‘, když se mnou mluvíš,“ pokračoval.

Nic jsem na to neřekl a na hrací desce ho zablokoval.

Nezbyly mu žádné kameny ve vnitřní řadě a nemohl se hnout.

„Tý jsi podváděl,“ prohlásil. „Na tvé desce je víc než třicet a dva kameny.“

„Buď jsi z toho vína oslepl,“ opáčil jsem, „nebo neumíš počítat. Ty jsi položil kameny a já je zajal. Položil jsem kameny podél celé své řady a vybuďoval tak zeď, kterou nemůžeš prolomit, protože už nemáš žádné kameny.“

Praštil mě do úst dřív, než jsem stačil pronést další slovo. Spadl jsem ze stoličky a on popadl hrací desku a udeřil mě s ní stejným způsobem, jakým mlátil bingu. Jenže můj otec byl opilý a pomalý a já se díval, jak u řeky trénují bojová umění mistři ngolo. Ohnal se hrací deskou a kameny se rozletěly na všechny strany. Skočil jsem třemi přemety pozpátku, jak jsem to viděl u mistrů, a přihrčil se jako gepard. Rozhlédl se kolem sebe, jako bych mu zmizel z očí.

„Vylez, ty zbaběle. Jsi zbabělec jako tvoje matka,“ řekl. „Proto mám takovou radost z toho, že ji můžu ponižovat. Napřed zmlátím tebe, potom zmlátím ji za to, jak tě vychovala, a pak vás poznamenám, abyste si oba pamatovali, že vychovala chlapce k tomu, aby byl milenkou mužů,“ prohlásil.

Vztekl se mrak, který zanechává mou duši prázdnou a mé srdce černé. Vyskočil jsem a vykopl nohama do vzduchu, stále výš a výš.

„A teď skáče jako zvíře,“ posmíval se otec.

Vrhl se na mě, jenže já už nebyl malý kluk. V tom malém domku jsem ho napadl, opřel se rukama o zem, postavil se na ně, rozkmital nohy a ve vzduchu jimi točil a blížil se k němu, až jsem se mu oběma chodidly zaklesl kolem krku a tvrdě s ním praštil o zem. Hlavou udeřil o podlahu tak hlučně, že tu ránu uslyšela i moje matka venku. Vběhla dovnitř a vykřikla.

„Nech ho být, dítě moje. Zničíš nás oba.“

Pohlédl jsem na ni a odplivl si. Pak jsem odešel.

Ten příběh má dva konce. V tom prvním jsem ho nohama sevřel kolem krku, a když jsem ho srazil k zemi, zlomil jsem mu vaz. Umřel přímo tam na podlaze a moje matka mi dala pět kauri a čirok zabalený do palmového listu a poslala mě pryč. Řekl jsem jí, že neodejdu s ničím, co by patřilo jemu, že si nevezmu ani jeho šaty.

Podle druhého konce jsem mu nezlámal vaz, ale stejně se praštil do hlavy, praskla mu lebka a krvácel. Probral se jako imbecil. Moje matka mi dala pět kauri a čirok zabalený do banánového listu a řekla: Rychle odtud odejdi, tvoji strýcové jsou horší než on.